

Издание Број / Issue No.: 5 Август / August 2017

СВЕТА АРХИЕРЕЈСКА ЛИТУРГИЈА ВО ХРАМОТ НА СВЕТИ НИКОЛА ВО ПРЕСТОН

ОБЈАВА

Богородичниот пост започнува на 14-ти август и завршува на 27-ми август. Во овој пост не е дозволено да се јаде риба, освен на празникот Преображение Христово на 19-ти август.

Како секоја година, така и оваа, женската секција при Црковната Општина организира “Трпеза на љубовта” по повод празникот на Успението на Мајката Божја – **Голема Богородица** на 28-ми август. Ручекот за сите присутни ќе се постави во црковната сала веднаш по светата Литургија.

Сите се добродојдени!

**ПРИЧЕСТУВАЊЕ
ОД РАКАТА НА
АРХИЕРЕЈОТ Е
ОСОБЕН
БЛАГОСЛОВ ЗА
ВЕРНИТЕ**

МАКЕДОНСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКОВНА ОПШТИНА “СВЕТИ НИКОЛА”
126-130 Tyler Street, Preston, Vic. 3072

† СТЕФАН
ПО МИЛОСТА БОЖЈА
АРХИЕПИСКОП ОХРИДСКИ И МАКЕДОНСКИ,
ЗАЕДНО СО СВЕТИОТ АРХИЕРЕЈСКИ СИНОД,
ДО СВЕШТЕНОСЛУЖИТЕЛИТЕ,
МОНАШТВОТО И ДО СИТЕ ЧЕДА
НА МАКЕДОНСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА,
А ПО ПОВОД ИЛИНДЕНСКИТЕ ПРАЗНУВАЊА,
ИСПРАКА МИР И БЛАГОСЛОВ ОД БОГА

Преславен пророку Илија,
послушај ја нашата молитва
и со твоето застапништво пред Бога –
дај ни дух на вистинска вера![1]

Возљубени во Господа,
Празнувањето на споменот на еден од најголемите
старозаветни Божји угодници и пророци – свети
Илија, е потсетување и на неговиот придонес во
исполнувањето на Божјата волја за нашето постоење
и спасение. Бог го создаде човекот според Својот
образ и подобие, и го постави да управува со сите
созданија на земјата[2]. За исполнување на тоа
одговорно назначување, била потребна и соодветна
духовна чистота и возвишеност. Тоа не се врши
преку принуда, туку преку очистено срце и
просветлен ум. Оттаму, пророчката служба не се
доделува ни случајно, ни според некои надворешни
мерила и заслуги. Тоа е плод на особената љубов на
пророкот кон Бога и кон Неговите созданија.
Денешниов славеник, пророкот Илија, уште во
младоста, со сето свое битие Го возљубил Бога. А
пророк не е само оној кој претскажува нешто што ќе
се случи во иднина, туку, пред сè, оној кој
непоштедно и смело го разобличува гревот и ги
поучува луѓето на вистината. Пророкот е и чувар на
моралот и учител во добродетелноста, вистината и
преданието. Светиот пророк Илија не се колебал да

им се спротивставува дури и на световните
властодршци, кога ќе забележел дека тие погрешно и
острастено го раководаат доверениот народ и кога не
живеат праведно и според заповедите Божји.
Инаку, пророкот Илија не запишал ништо, но сиот
негов живот е вистинско пророчко послание![3] За
неговата личност и место во духовната историја на
човештвото говори и сведоштвото што тој, заедно со
пророкот Мојсеј, бил присутен при Христовото
преображение на планината Тавор[4]. Значи, тој не
бил значаен само во старозаветните, туку е присутен
и во новозаветните настани, а ќе се појави и пред
Второто Христово доаѓање[5].

Возљубени празникољупци,
За нас, православните Македонци, празникот на
свети пророк Илија – Илинден, покрај духовното,
има и особено национално значење. Во два наврати,
во особени историски настани, нашиот народ го
избрал токму овој празник во обидот за стекнување
на слободата – и во Илинденското востание и во
Народно-ослободителната војна. Затоа Илинден
претставува симбол на нашата праведна борба за
слободен живот, право што им припаѓа на сите
народи. Слободата е еден од најосновните и
најскапоцени дарови за човекот! Оттаму, тој дар
треба постојано да се чува и негува! И нема случаен
народ на земјата Господова, бидејќи Бог од една крв
го создаде сиот род човечки за да живее по целото
лице на земјата, откако утврди предопределени
времиња и граници на нивните живеалишта[6].
За стекнување и зачувување на слободата, потребна е
постојана борба, зашто – Татковината само еднаш се
ослободува однадвор, а потоа постојано се чува и
брани одвнатре – порачува еден наш поет[7]. А
желбата за слобода кај нашиот народ траела со
векови. Затоа толку и се радуваше на крајот од
вториот Илинден, иако слободата не ја обедини и не
се оствари на сите делови од македонската земја. Но
и по многуте жртви и страданија, ропства и туѓи
владеења, и по сите отпори, буни и востанија, ни
претстои уште потешка борба – за запазување и
опстојување на нашата Татковина.

Возљубени потомци на славните борци,
Слободата и мирот на секој народ се темелат врз
цврста внатрешна подлога – тоа се единството и
слогата. А единството и слогата се градат, пред сè,
врз меѓусебната љубов. Но љубовта не е само израз
на добронамерност и сочувство, туку е надминување
на секое себељубие, кое ги затвора и ги скаменува
срцата на луѓето. Љубовта, најнапред, е жртвување за
другиот и одрекување од сопствените потреби,
желби и задоволства, и секогаш во интерес на сите.
Богољубието и човекољубието се нераскинливо
поврзани и невозможни се едното без другото, како и
без подвигот за духовна преобразба. Затоа
преподобниот Максим Исповедник поучува: сите

заповеди се сместени во една – возљуби Го Господа, твојот Бог, со сето свое срце и со сета своја душа и со сета своја сила и со сиот свој разум[8]. Оној кој се труди да ги исполнува овие зборови, тој ги запазува сите заповеди одеднаш. Но кој не се одрече од страстите, тој не може вистински да Го љуби Бога[9]. Оттаму, честопати сме сведоци на лоши меѓучовечки односи, како последица од приврзаноста кон овоземните блага. Сè додека човекот е нивни роб, не ќе може да го има ни богољубието ни човекољубието во своето срце, не ќе ја има вистинската и полна слобода.

Во овие времиња преполни со предизвици, да не допуштиме национално разединување и меѓусебна нетрпеливост. Да се поучиме од сопствената историја, од личностите и настаните кои ги покажале плодовите од единството, но и последиците од неединството. Борбата за духовна слобода и за духовно единство е основа на борбата за национална слобода и единство. Искушенија имало и ќе има, но тие многу полесно се надминуваат кога со една уста и со едно срце Го славиме и воспеваме Бога[10] и заедно се грижиме за сопствената Татковина. Само така би биле достоинствени на нашите претшественици – илинденци, партизани, борци и бранители, паднати за слобода на Македонија.

Возљубени чеда на Мајката Македонска Црква, Живееме во време кога недоволно ја вреднуваме, па дури и ја злоупотребуваме слободата, кога многу изопачени и неприродни појави се промовираат како вредности на живеење. Со современиот и брз начин на известување, тие мошне лесно се разнесуваат и шират. Наша задача, но и аманет од славните предци, е да ги негуваме вистинските духовни и национални вредности.

Темелот на секое стабилно општество е духовно здравото семејство. Како христијани не смеаме да дозволиме да бидеме заведени од влијанието на некои туѓи сфаќања и новонастанати појави, кои го уништуваат основното начело и достоинство на брачниот и семејниот живот. Па, само од добри семејства се гради добро општество и во добри семејства се раѓаат, растат и се воспитуваат позитивни и полезни личности и за државата и за Црквата. – Родителите да не ги дразнат, туку да ги подигаат и да ги воспитуваат децата[11], зашто тие се наследство и дар од Господа[12]. Оттаму, не сè што се претставува како современо и навидум модерно, е и корисно и спасоносно! Слободата во изборот не значи и прифаќање на појави што го нарушуваат човечкото достоинство и христијанскиот морал. На човекот сè му е дозволено, но сè не му е полезно[13], зашто нему му доликува да живее по потребите на духот, а не по желбите на телото[14], советува апостолот Павле.

Возљубени во Господа,

Годинава ја одбележуваме и 50-годишнината од возобновувањето на автокефалноста на Охридската архиепископија во лицето на Македонската православна црква. Се потсетуваме на таа Одлука од петочлениот Синод, раководен од блаженоупокоениот Архиепископ Доситеј, која била едногласно и еднодушно прифатена од учесниците на Третиот црковно-народен собор, одржан на 17 и 18 јули 1967 година во Охрид, а која меѓу верниот народ, и во Татковината и меѓу Македонците по светот – со воодушевување и со радост била примена. Тој богоугоден и родољубив чин, по двовековните постојани обиди и борби, бил конечна победа и исполнување на правдата и вистината за древната Црква на македонскиот народ. Тоа духовно востание од пред пет децении, било уште еден дар од Бога, за што треба да сме бескрајно благодарни, но и одговорни. Нашите претходници ни го отворија и ни го покажаа патот, но ние сме должни да ги следиме нивните аманети. Да ја чуваме возобновената Охридска столица и љубоморно да се грижиме за чистотата на православната вера и за зајакнувањето на љубовта и единството меѓу нашиот, како и меѓусебното почитување и разбирање со другите народи.

Семоќниот Бог, по молитвите на свети Климент и сите светии од нашиот род, нека ни помагаат да истраеме на богоугодниот пат и да го зачуваме спасоносното дело. Сплотени и соединети, и по застапништвото на светиот пророк Илија, да се удостоиме со вечната и непрестајна заедница во Царството Божјо. Амин!

АРХИЕПИСКОП
ОХРИДСКИ И МАКЕДОНСКИ
† С Т Е Ф А Н

Заедно со членовите на Светиот архиерејски синод на Македонската православна црква

† ПЕТАР, Митрополит Преспанско – пелагониски и администратор Австралиско – новозеландски
† ТИМОТЕЈ, Митрополит Дебарско – кичевски и администратор Австралиско – сиднејски
† НАУМ, Митрополит Струмички
† АГАТАНГЕЛ, Митрополит Повардарски
† МЕТОДИЈ, Митрополит Американско – канадски
† ПИМЕН, Митрополит Европски
† ИЛАРИОН, Митрополит Брегалнички
† ЈОСИФ, Митрополит Тетовско – гостиварски
† ЈОСИФ, Митрополит Кумановско – осоговски
† ГОРАЗД, поранешен Митрополит Европски
† КЛИМЕНТ, Епископ Хераклејски

Илинден, 2017 лето Господово

- [1] Од Акатистот на свети пророк Илија.
 [2] сп. 1 Мојс. 1, 26.
 [3] в. 3. Цар. гл. 17 – 20 и 4. Цар. гл. 1, 2, 3 и 9.
 [4] сп. Мт. 17, 3.
 [5] Малах. 3, 23; Мт. 17, 10 – 11; Откр. 11, 3.
 [6] Дела 17, 26.
 [7] Теодор С. (Бошко Смаковски), „Толкување на болката“.
 [8] Лк. 10, 27.
 [9] Свети Максим Исповедник, Творения, „Слово за подвижническиот живот“, манастир „Св.вмчк. Георги Зограф“, 2002, 56.
 [10] Од Канонот на светата Евхаристија.
 [11] сп. Еф. 6, 1 и 4.
 [12] сп. Пс. 126, 3.
 [13] сп. 1. Кор. 6, 12.
 [14] сп. Гал. 5, 16.

ПРЕОБРАЖЕНИЕ ГОСПОДНЕ

Од беседата на Преображение Христово

Превземено од сајтот на МПЦ

Дојдете денес да светиме, дојдете да сопразнуваме со празникољубивите (небесни) сили, затоа што тие дојдоа да празнуваат овде со нас! Дојдете со усните како милозвучни органи да запееме! Ајде да заиграме со духот (од радост)!

За кого е ова празник и свеченост? За кого е расположение и веселба? За оние што имаат страв од Господ, оние што Ы служат на Троица (Пресвета), оние што Отецот, Синот и Духот вечен Го почитуваат, кои со душата, мислите и усните Го исповедаат Единственото Божество во Три Личности (Ипостаси), кои Го повикуваат Христос, Синот Божји, и Бог ...

За нас торжеството и радоста се празнични. Да го истераме облакот на секоја тага која го помрачува умот и не му дозволува да се издигне високо. Да пренебрегнеме сè земно, бидејќи нашиот живот не е на земјата. Да го вознесеме умот кон небото, од каде и Го очекуваме Господ, Спасителот Христос.

Денес се излеа непрестапната Светлина. Денес, на Тавор, безграничниот Божји сјај им засвети на апостолите... Денес човечките уши ги слушаат работите кои не можат да се чујат...

А зошто на високата планина (гора) ги носи учениците? Светото Писмо со гори преносно ги нарекува добродетелите. Врв на сите добродетели е љубовта, затоа што со неа се одредува совршенството (Кол. 3, 4). Зашто ако некој зборува човечки и ангелски јазици, и ако има вера и планини да преместува, и го има сето знаење, и ги знае сите тајни..., а љубов нема, тогаш ќе биде бакар што звони или кимвал што свечи, односно ништо (Кор 13, 1-3).

Затоа треба, оставајќи го она што е од прав на правот, и надминувајќи го телесното, да се издигнеме на највисоката и Божја возвишеност – љубовта, гледајќи го невидливото. Затоа што оној кој ќе стигне до врвот на љубовта, излегувајќи, на некој начин, од себе, Го сфаќа Невидливиот, и летајќи над мракот на телесниот облак, ќе дојде во ведрината на душата, јасно гледајќи во Сонцето на правдата, иако не може целосно да биде во полнотата на тоа гледање; и ќе се моли во себе, бидејќи мајката на молитвата е тишината, а молитвата е пројава на Божјата слава. Затоа што, кога ќе ги затвориме сетилата и ќе останеме со себе и со Бога, ослободувајќи се од лутања по надворешниот свет, тогаш во себе јасно ќе го видиме Божјото Царство. Зашто небесното Царство, кое е Божјо, „е внатре во вас“, рекол Господ Исус Христос (Лука 17, 21).

Свети Јован Дамаскин

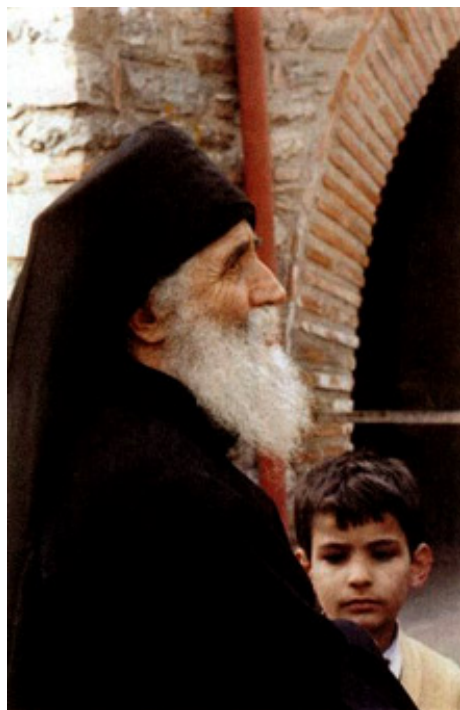
LOVE AMONG MARRIED

- Abbess, did you write a greeting for the wedding to Dimitri?
- Yes, Elder.

- Bring me the wedding greeting, please, I want to add something: "Christ and the Most Holy Mother of God may be with you always. I give you my blessing, Dimitrius, to quarrel with all the world, except with Maria! The same applies for Maria!" Let us see whether he will understand my words, then.

A man asked me once: "What is the thing which most strongly connects a man to his wife?" "The gratitude" - I answered. They love each other, because they are grateful to each other. The wife gives confidence and obedience to her husband. The man gives security to his wife, because he can protect her. The wife is the master in the home, but she serves very much in the home. The man is the master of the house, but he mostly works hard for the benefit of the house.

The love among the married has to be honest, so they could comfort each other, and to perform their spiritual duty. For they to live in harmony, they have to build pure love in the foundations of their lives, a continuous love, a love that is based on spiritual virtue, on sacrifice, the one must always be on the side of the other one, to understand him/her, to suffer for him/her. And, as he receives his partner in his

tormented heart, then he receives Christ Himself in his heart, Who fulfils it with His indescribable joy and sweetness.

When love exists between the partners, then they are close and together despite the distance between, because the love of Christ cannot be separated by any distance. But when the partners do not have love to connect them, they are far from each other, no matter how close physically they are. That is why they must make their maximal efforts to keep their love during their entire life, to sacrifice one to another.

Physical love connects people who long for earthly values of life, only in an illusory manner. This lasts only to the moment when such earthly (bodily) abilities exist, and such love separates people when their bodily abilities fade away, and then people downfall.

On the other hand, when exists a real, spiritual love, among partners, even if one of the partners loses his earthly (bodily) abilities, then it does not separate them, but unites them more strongly.

When there is only a physical love, for example, when the wife finds out that her man looked at another woman, she throws poison to his eyes and blinds him. And opposite, when there is a pure love between the partners, in this case, the wife suffers together with her husband, even more, striving to help him to return on the right road. So, the God's grace visits them in such moments.

Patience goes together with love. To be patient with your partner, you should feel pain because of him. And I see how the family is saved with patience. I saw beasts that became lambs. With hope in God, everything is developing in a right way, and in benefit of our soul.

When I was happened to be in the Stomia Monastery, I have seen a woman in Konitza, and her face was shinning. She had five children. I remembered later who she was. Her husband was a carpenter, often working together with my carpenter. However, whenever some of his customers would ask him, even in one word, for example: "Master Jani, couldn't we do this or that in this way?", he would become a beast. "Who are you to teach me how to do this or that?" – he would reply. He would throw and break the tools and would leave the workshop furious. He was ignoring his job, he was breaking things in the houses of people, and you may imagine what he was doing in his own house!

The woman that I'm talking about was the wife of Jani. We can't imagine to spend even a day with such a man, but poor she, she lived with him for years. Every single day she was facing torture, but she was facing it with a lot of goodness and patience. So, as I knew how the situation in her house was, I've asked her once when I've met her: "What is craftsman Jani doing? Has he got enough work to do?" "Sometimes there is enough, sometimes not, so he waits a bit for job"- she would answer. "And, how do you manage the life?" "We can manage good Father!" – She would always answer. And she would say that honestly and cordially. She was not furious for her man was crashing the tools, and the tools were expensive, neither she was furious for she was forced to go and serve in the houses and properties of the other people, to provide a simple survival to her family.

Can you realise now, how great were her goodness and patience! She had never accused her husband! That is why God gave her His grace. That is why her face was shinning. She raised all her children, and all of them became very good young men. She succeeded to keep her children with her.

WHEN THE MARRIED ARE “RIGHT” AND WHEN THEY ARE “WRONG”

I have noticed that some clergymen say to those men who complain to have problems with their wives something like: “Be patient. It is your cross. What can we do? God will award you for your patience.” Then, when the wives come, clergymen say to them also: “Be patient to deserve the award of God.” Hence, both of them may be guilty, and the priest tells them: “Endure!” And then the one who is really guilty, receives the thought that suffers on behalf the other, and in reality he/she torments his/her partner every day.

Once, a man came in my cottage telling that he had problems with his wife. They have even reached the point to be divorced. They didn’t want to see or hear of each other. Both were heavy characters. They have had two children. They never ate at their home. The man was taking his meals in a restaurant, the woman in another restaurant; kids were eating sandwiches. Poor children! As their parents would come home, the kids would ransack the bags to find some crumbs, if any there. They were passing through terrible and dramatic moments! Moreover, the man was chanting in the church. He was going in one church; his wife was taking her way to another church. That was the top of their misunderstanding!

He would say: “What shall I do, Father, I carry a huge cross, very big cross. We are quarrelling every day.” I would ask him: “Have you talked to your spiritual father?”

He would say: “Yes, I have. He told me to be patient and that I carry a big cross.”

And I would say further: “Right. Let’s see who is carrying the big cross. Let’s see how everything began. When you got married, did you quarrel as much as now?”

He answered: “Not at all. Eight years we lived in a great love. I loved my wife more than God. Then she has changed. She became sarcastic, furious...”

Did you hear this? He loved her more than he loved God! Then I told him: “Wait a second you said you loved your wife more than you loved God! Then, who is the one to be blamed? You or your wife, so you have reached this situation? Because of you, God have taken away His grace from your wife. Now, what do you plan to do?”

“We will surely get a divorce” – he said.

“Did you find yourself another woman?” – I asked.

“Yes, I have one” – the man said.

“Don’t you understand, don’t you see that you’re the guilty one? First, you must ask for forgiveness from God, because you happened to love your wife more than you loved God. Second, you must ask for forgiveness from your wife. Tell her: ‘Forgive me. I am guilty for what we

suffer at our home and for what our children suffer’.

Then go to confess and start respecting God as God, and your wife as your wife. You will find out that everything will be good.” I have shaken him. He started to cry and promised that he will obey. Shortly after that, he appeared, happy and satisfied.

“Thank you, father, you have saved us” – he said. “Everything is going well now. Both we and the kids are good.”

Do you see? He is guilty, and on top, he thinks that he is the one carrying the big cross!

And you too. You must not justify the women that come to you complaining of their husbands. I do not justify neither women or men I just request of them to put the finger on their forehead and think a bit. Suppose, a woman comes to me saying: “My husband is a drunk, coming home in the late hours, swears...” Then I tell her: “Listen, when your husband comes home a bit drunk, be pleasant to him. If you start protesting like: ‘Where have you been so long? How do you allow yourself to come home so late? When you will come to your senses? What is this? It has not happened only once or twice, till when I will have to bear this?’ And then you frown, and then the devil will come and tell him: ‘Are you crazy to share your life with this stupid woman? Go out and have a nice time with some other!’

Maybe you are right, but the devil will take him in another direction. But, when you behave in a nice manner to him, and suffer a bit and never complain on his deeds, then he will come to his senses, he will think a bit, and may correct himself.”

On the other hand, man comes to me saying: “My wife constantly grouses, screams.” But, you come home late in the midnight, and your wife and kids are waiting for you – I say to him – and you are coming home drunk and start to swear! Aren’t you ashamed? Have you got married and formed your family to torture them?

And finally, if one of the partners lives spiritual life, even if he/she is right, he/she is not totally right. Because, as a spiritual person, he/she must behave in a spiritual way to all the unjust he/she experiences. Hence, he/she must behave in everything related only by looking for the justice of God, always trying to calm his/her partner.

Therefore, if one soul is weak and sins, it will be judged mildly. But if the other, who is in a better spiritual condition does not show understanding and compassion, then he/she sins a lot more.

When clergymen and spiritual people are behaving in a worldly manner, looking for justice in a worldly, human manner, what happens then? They have to lose their life going to courts all over the world. That’s why people suffer so much.

Elder Paisios from the Mount of Athos

ГРЕВОВИТЕ СЕ ПРИЧИНАТА ЗА СЕМЕЈНИТЕ КОНФЛИКТИ

Од каде што доаѓа изворот на гревот, таму е камшикот на казната. Давид во својот дом донел туѓо јагне, убивајќи го неговиот пастир, и во неговиот сопствен дом јагнето се кренало против него. Тој внел раздор во туѓиот дом, па и во неговиот започнала војна против него. Затоа што го убил Уриј и ја одзел неговата жена, против Давид застанал неговиот роден син.

И денес многу луѓе водат војни во своите домови: еден со жена си, друг си го малтретира синот, трет трпи непријатности од својот брат, друг – од други. Секој се мачи, се бори, предизвикува војна и претрпува пораз во истата. Но никој не се прашува, или размислува, дали во неговиот дом ќе израснеа трње и плевел, ако самиот не ги посееше гревовите, дали ако самиот не ги предизвикаше гревовните искри, домот ќе му беше во пламен.

Светото Писмо сведочи дека бедите во животот се плод на нашите гревови и дека Бог назначува извршители на казната врз грешникот од неговите блиски. Твојата жена војува со тебе, уште на вратата те пречекува како разбеснет свер, острејќи си го јазикот како меч. Жално е што твојата половина ти станала противник, но преиспитај се самиот себе си - во младоста да не си размислувал нешто против некоја, па сега сопствената жена да ја лекува туѓата рана. Жена ти може да не го знае тоа, но Бог – Лекарот знае.

Светото Евангелие сведочи дека лошата жена е камшикот за нашите гревови. Тоа кажува дека лоша жена се дава на грешен маж (Сир. 26, 3-9). Давид којшто е гонет од својот син Авесалом заради неговата незаконска врска, сведочи дека нападите од децата, исто така, се казна за гревовите. Книгата Судии сведочи дека братот војува против брата си заради гревовите. Кога братот те напаѓа, немој да правиш сплетки против него, туку подобро е да погледнеш во себе, за да откриеш заради кои гревови брат ти станал твој непријател.

Но зошто да зборувам за семејните конфликти кога и нашето сопствено тело, коешто ни е најбиско и најскапоцено, станува наш непријател кога грешиме, кога ни се одмаздува со болести и страдања. Телото-роб ја повредува душата-владетелка кога таа греша не затоа што тоа го сака, туку затоа што така ѝ е заповедано. За тоа сведочи Христос, Којшто му вели на раслабениот: „ете оздраве; повеќе не греша, за да не те снајде нешто полошо“.

И така, кога знаеме дека семејните конфликти и повеќето од болестите се јавуваат како резултат на

гревовите, да го избегнуваме тој извор на зло – гревот.

Свети Јован Златоуст

ПОУКА ЗА МЕСЕЦОТ:

Кога по Божјо допуштање на тебе ќе наиде сиромаштија, глад, болест, или некое друго искушение за твоето тело, дури и пролевање крв заради Бога, сето тоа претрпи го во Негова слава, во надеж на Неговата милост, за смело и без срам да можеш да кажеш: „минав низ оган и вода, и добив мир“.

Старец Пајсиј Величковски

ERN JENSEN
FUNERALS
Experts in Macedonian funeral traditions
since 1928

Зборувајте на Македонски јазик со
нашиот консултант
Дарко Перовски

North: 6 Bruce Street, Preston
(near the Preston Market)
9480 1477
West: 2 Arthur Street, St Albans
9364 3466

ПОТСЕТНИК

Нека им биде познато на сите наши парохијани, дека храмот на “Свети Никола” е отворен секој ден од 09.00 саатот наутро, до 01.00 попладне, и по потреба. Богослужбите во неделите и празниците започнуваат во 8.00 наутро. Вечерните богослужби започнуваат во 17.00 навечер, освен ако не е поинаку дадено во распоредот на богослуженијата. Во врска со редот на богослужбите, ве молиме да го следите распоредот кој се дава месечно. За сите други потреби, духовни совети и разговори, како и за закажување на свети Тајни и молитвословија, јавете се на парохиските свештеници на подолу дадените телефони, или електронска пошта:

Парохиски свештеници

Протоереј Трајко Мојсов

Ph.:+ (03) Home 8390 0607;

Моб.: 0430 060 515

E-mail:

father.mojsov@gmail.com

Протоереј Миле Талески

Ph.: + (03) Home: 9467 5225;

Моб.: 0412 349 738

E-mail:

mtal1923@bigpond.net.au

Office: (03) 9471 7177

АПЕЛ

Со вашите прилози и даренија помогнете ја црквата. Помогнете да се довршат потребните работи во храмот.

Најтопло им благодариме на сите кои и до сега помогнаа и Му се молиме на Бога за нивно здравје и спасение; за Божји благослов, и секое добро.

РАСПОРЕД НА БОГОСЛУЖЕНИЈАТА ЗА МЕСЕЦ АВГУСТ 2017

На 02-ри вторник, Св.пр. Илија - ИЛИНДЕН, света Литургија во 9.00;

На 05-ти, сабота, вечерна богослужба во 17.00;

На 06-ти, недела, света Литургија во 8.30;

На 08-ми вторник, Света Петка (летна), света Литургија во 9.00;

На 09-ти, среда, Свети Климент и Светите седумчисленици и Свети Пантелејмон, света Литургија во 9.00;

На 12-ти, сабота, вечерна богослужба во 17.00;

На 13-ти, недела, света Литургија во 8.30;

Од 14-ти до 18-ти, понеделник до петок, **Молебен Канон кон Пресвета Богородица** во 19.00 навечер;

На 19-ти, сабота, Свето Преображение, света Литургија во 9.00;

На 20-ти, недела, света Литургија во 8.30;

Од 21-ви до 25-ти, понеделник до петок, **Молебен Канон кон Пресвета Богородица** во 19.00 навечер;

На 26-ти, сабота, вечерна богослужба во 17.00;

На 27-ти, недела, света Литургија во 8.30;

На 28-ми, понеделник, Успение на Пресвета Богородица (ГОЛЕМА БОГОРОДИЦА), света Литургија во 9.00.

На знаење:

Со благослов на Надлежниот Архиепископ, Управата на МПЦО “Свети Никола”, свикува Вонредно Црковно-општинско Изборно Собрание на 02-ри септември 2017 година, сабота, со почеток во 14.00 часот попладне. Собранието се свикува со цел да се изврши избор на нов/и Поверител/и (Trustee/s) на Црковната Општина, како и, да донесе соодветни и полезни одлуки за иднината на црквата.